

בית משפט השלום ברמלה

18 מרץ 2012

ת"פ 08-3026 מ.י. היועץ המשפטי
לאגף מס הכנסה נ' דאנו

1

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו

המאשימה מ.י. היועץ המשפטי לאגף מס הכנסה

נגד

בוריס דאנו

הנאשם

2

3

4

5

6

7

8

9

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד סלי יעקב

ב"כ הנאשם, עו"ד שי הראל

הנאשם- התייצב

10

<#6#>

11

החלטה

12

רקע

13 1. הנאשם הורשע בהכרעת דין מיום 5.5.11, לאחר שהודה בכתב האישום המתוקן בשנית, ב-
14 9 עבירות של אי הגשת דין וחשבון, לפי סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש]
15 תשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה"), בקשר עם סעיף 222(א) לפקודה; וכן ב- 2 עבירות של אי
16 קיום דרישה, לפי סעיף 216(1) ביחד עם סעיף 135(1) לפקודה.

17 2. על-פי האמור בכתב האישום המתוקן בשנית, הנאשם היה בתאריכים הרלוונטיים לכתב
18 אישום זה בעל קיוסק. הנאשם חייב להגיש לפקיד שומה ירושלים דוח על הכנסותיו על-פי
19 הוראות סעיפים 131 ו-132 לפקודה, וכן דוח על הונו ונכסיו ליום 31.12.99 וליום 31.12.06
20 (להלן: "הצהרת הון"), כפי שנתבקש על-ידי פקיד השומה על-פי סמכותו מכוח סעיף 135(1)
21 לפקודה.

22 3. על-פי המתואר בכתב האישום המתוקן בשנית, הנאשם, ללא סיבה מספקת, לא הגיש
23 במועד לפקיד השומה את הדוח על הכנסותיו לשנות המס להלן:

24 שנת המס 2000 הדוח הוגש ביום 26.2.07.

25 שנת המס 2001 הדוח הוגש ביום 26.2.07.

בית משפט השלום ברמלה

18 מרץ 2012

ת"פ 3026-08 מ.י. היועץ המשפטי
לאגף מס הכנסה נ' דאנו

- 1 שנת המס 2002 הדוח הוגש ביום 26.2.07.
- 2 שנת המס 2003 הדוח הוגש ביום 23.1.08.
- 3 שנת 2004-2008 לא הוגשו.

- 4 הנאשם, ללא סיבה מספקת, לא הגיש במועד לפקיד השומה את הצהרות ההון ליום
- 5 31.12.99 (הוגשה ביום 28.2.07), והצהרת ההון ליום 31.12.06.

6 הטיעונים לעונש

- 7 4. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד חנה בן פורת פיירשטיין, יש להחמיר עם הנאשם. ב"כ
- 8 המאשימה טענה כי אי הגשת דוחות הינה עבירה חמורה, שכן היא פוגעת ביכולת של פקיד
- 9 השומה לבחון את חבות המס, וביכולתו לגבות את המס בהתאם לדיווח שמדווח הנישום.
- 10 לטענת ב"כ המאשימה, גם הגשה מאוחרת של הדוחות פוגעת בעבודתו של פקיד השומה,
- 11 שאינו יכול לבדוק את הנתונים של שנים רבות קודם. עוד טענה ב"כ המאשימה, כי לפקיד
- 12 השומה יש סמכות על-פי חוק לדרוש מהנישום הצהרת הון אודות רכוש והכנסותיו.
- 13 הנאשם בחר להתעלם מרשויות המס בין השנים 2000-2008, ואף לאחר חקירתו בשנת 2005
- 14 המשיך להתעלם מרשויות המס ולא הגיש את הדוחות. עוד טענה ב"כ המאשימה, כי גם
- 15 לאחר הגשת כתב האישום הראשון בשנת 2005, לא הגיש הנאשם את הדוחות, ובשל כך
- 16 בשנת 2008 תוקן כתב האישום והוספו שלושה דוחות, וכעבור שנה וחצי תוקן כתב האישום
- 17 בשנית ונוספו שתי עבירות של אי הגשת דוחות ועבירה של אי קיום דרישה של הצהרת הון.
- 18 ב"כ המאשימה ציינה שהנאשם אכן הסיר את המחדלים, אם כי באיחור רב מאוד. לאור כל
- 19 האמור עותרת המאשימה למאסר משמעותי על תנאי, קנס כספי משמעותי והתחייבות. ב"כ
- 20 המאשימה טענה לגבי בקשת ההגנה להימנע מהרשעת הנאשם בשל מצב כלכלי, כי משבר
- 21 כלכלי אינו יכול להוות נסיבה לאי הרשעה. עוד טענה ב"כ המאשימה, כי רק במקרים יוצאי
- 22 דופן יהיה ניתן לסטות מהכלל בדבר הרשעה, כאשר שיקולי בית-המשפט הם האינטרס
- 23 הציבורי ונסיבותיו האישיות של הנאשם. לטענת ב"כ המאשימה, במקרה דנן מדובר במספר
- 24 רב של עבירות, לאורך שנים רבות של פעילות עסקית המתעלמת מרשויות המס, ועל כן
- 25 הציבור כולו ניזוק. באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם טענה ב"כ המאשימה, כי טענת
- 26 ההגנה שהרשעת הנאשם תוביל לשלילת זיכיונו במפעל הפיס אינה חד משמעית. מפעל הפיס
- 27 היה יכול לשלול את זיכיונו של הנאשם גם בעקבות התנהלות החקירה נגדו, ולא קרה הדבר.
- 28 ועוד הוסיפה כי אף אם נעשו פעולות גבייה והנאשם סבור שהמדינה צריכה להחזיר לו
- 29 כספים, הוא אינו יכול לקבל על עצמו את ההחלטה על אי הגשת דוח. במקרה דנן הוצג

בית משפט השלום ברמלה

18 מרץ 2012

ת"פ 3026-08 מ.י. היועץ המשפטי
לאגף מס הכנסה נ' דאנו

1 לבית-המשפט מכתב מפקיד השומה לפיו עומד לזכות הנאשם סך של 48,000 ₪ (תע/1).
2 לאור האמור לעיל, מבקשת ב"כ המאשימה לא לסטות מהכלל הקובע את חובת ההרשעה.
3 5. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד שי הראל, יש להימנע מהרשעת הנאשם. ב"כ הנאשם תיאר נאשם
4 כבן 40, ללא הרשעות קודמות, נכה צה"ל, רווק וללא נכסים, אשר בגיל 28 החליט להיות
5 עצמאי ונקלע לבעיות כלכליות אשר מלוות אותו עד היום. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם לווה
6 250 אלף ₪, מסר כבטוחה את דירת אימו, קנה את הקיוסק ופתח חנויות ב"שוק קניון"
7 בירושלים. אותו "שוק קניון" הביא את הנאשם לקריסה כלכלית. ב"כ הנאשם טען כי
8 הנאשם החליט לא להפוך לפושט רגל, אלא קיבל החלטה להחזיר את חובותיו, והסיר את
9 כל מחדליו, אם כי באיחור. ב"כ הנאשם הציג בפני בית-המשפט מכתב מרואה החשבון
10 שהנאשם שכר את שירותיו (נע/1). ב"כ הנאשם טען כי לנאשם מגיע החזר כספי ממס-
11 הכנסה. לטענת ב"כ הנאשם מס-הכנסה פעל בניגוד להוראת סעיף 189(ב) לפקודה, כאשר
12 המשיך להטיל על הנאשם קנסות, עיקולים ותפיסות, על אף שהוגשה נגדו תביעה פלילית.
13 ב"כ הנאשם הציג בפני בית-המשפט הנחיית ביצוע של רשות המיסים, במסגרת בקשה
14 לאישור תובענה ייצוגית (נע/3). הנחיית הביצוע מנחה לבטל קנסות דוח והצהרת הון כאשר
15 מוגש כתב אישום. ב"כ הנאשם טען כי הטלת הקנסות הובילו את הנאשם לחוסר יכולת
16 לנהל את עסקו ועל אף בקשותיו החוזרות ונשנות לקבלת החזרי התשלומים בעקבות הגשת
17 התביעה הפלילית, לא הוחזר לנאשם כספו, כאשר הסכום הינו למעלה מ- 48,000 ₪ (נע/4).
18 ב"כ הנאשם טען כי מדובר בסיטואציה שבה הנאשם טעה מבחינה עסקית, אך בד בבד
19 רשות המיסים פעלה בניגוד לדין וגבתה ממנו כספים שלא מגיעים לה. ב"כ הנאשם טען כי
20 על פי הקריטריונים של מפעל הפיס הרשעה בפלילים תוביל לביטול הזיכיון של מפעל הפיס,
21 ולאובדן הרישיון של המועצה להסדר הימורים בספורט. עוד טען ב"כ הנאשם כי הקיוסק
22 של הנאשם ממוקם באזור רווי בסופרמרקטים, ועצם היותו קיוסק ותחנה חוקית
23 להימורים מקנה לו את הייחוד, מכאן שהרשעה תוביל לפגיעה ישירה במטה לחמו. ב"כ
24 הנאשם ביקש ליתן חשיבות לכך שהנאשם שיתף פעולה הן בחקירתו והן בהודאתו בכתב
25 האישום, ואף הביע חרטה. לאור האמור לעיל, עותר ב"כ הנאשם להימנע מהרשעת הנאשם.

26 **דיון והכרעה**

27 **שאלת ביטול ההרשעה**

28 6. בתי המשפט עמדו לא אחת על חומרתן של עבירות המס ועל השלכותיהן החברתיות
29 המזיקות. יפים לעניין זה דברי כב' השופט א' א' לוי בע"פ 2407/05 מן נ' מדינת ישראל
30 (2005):

בית משפט השלום ברמלה

18 מרץ 2012

ת"פ 3026-08 מ.י. היועץ המשפטי
לאגף מס הכנסה נ' דאנו

1 "התמודדות זו קשה היא, הואיל ועבירות המס נעשות הרחק מעינו השוזפת של
2 החוק... המסר לכלל בעניין זה הוא פשוט וברור – הכל מצווים לדוות דיווח אמת על
3 היקף עסקיהם, ואם כך יהיה, מותר להניח שהנטל על כלל אזרחי המדינה יהיה
4 שוויוני יותר. ולהיפך, מי שיעמוד במריו ויוסיף לנהוג בדרכי רמייה כדי להשמיט
5 מהכנסותיו, שוב אין מנוס מלהבהיר לו כי במקרים הראויים, הוא עלול לשלם על
6 כך לא רק בממונו, אלא גם בחירותו".

7 [ההדגשה אינה במקור-ע.ק.]

8 7. במקרה דנן, כנגד ביטול ההרשעה עומדים השיקולים הנוגעים לכך שמדובר במספר רב של
9 עבירות שבהן הורשע הנאשם על פני תקופה (11 אישומים). אין עוררין על החומרה של אי
10 הגשת דוחות הואיל וכאשר הנישום אינו מגיש את דוחותיו, פקיד השומה אינו יכול לבחון
11 בצורה ראויה את חבות המס ולא ניתן לגבות מס אמת. קיימת חשיבות לדיווח השוטף
12 במועד, ולא באיחור. כאשר עסקינן בדוחות אישיים, אף אין חובה להגישם באמצעות רואה
13 חשבון (דוח מבוקר), כך שהקושי בהגשת הדוח אינו רב.

14 8. הלכה היא כי הימנעות מהרשעה תהא במצבים חריגים ויוצאי דופן, כאשר עלול להיווצר
15 פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם לבין תועלת של ההרשעה
16 לאינטרס הציבורי. כך למשל, נקבע על-ידי כב' השופטת א' פרוקצ'יה בע"פ 9893/06 לאופר
17 נ' מדינת ישראל (2007):

18 "החלופה העונשית של הימנעות מהרשעה, תוך הטלת צו מבחן או צו שירות
19 לתועלת הציבור, מהווה, ביסודה, חריג לכלל הרחב הנטוע בתורת הענישה לפיו,
20 מקום שהוכחה אשמתו של אדם, יש להרשיעו בדין. הרשעתו של מי שעבר עבירה
21 פלילית, היא פועל יוצא מהפרת הנורמה הפלילית, והיא מהווה חוליה טבעית
22 הנגזרת מהוכחת האשמה הפלילית. הרשעת נאשם בעקבות הוכחת אשמתו
23 מממשת את תכלית ההליך הפלילי, ומשלימה את שלביו השונים; היא מגשימה את
24 ערך השוויון בין נאשמים בהליך הפלילי, ומונעת הפלייה בדרך החלתו...

25 במצבים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן, כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין
26 עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של
27 ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי, נתון בידי בית המשפט הכח להחליט כי,
28 חרף אשמתו של הנאשם, הוא לא יורשע בדין".

בית משפט השלום ברמלה

18 מרץ 2012

ת"פ 3026-08 מ.י. היועץ המשפטי
לאגף מס הכנסה נ' דאנו

9. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997) נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה תמורה בשיקום הנאשם ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים. כפי שיובהר להלן, סבורני כי התנאים האמורים מתמלאים במקרה דנן. קיימים מספר שיקולים כבדי משקל אשר תומכים במקרה דנן בנקיטת ההליך החריג של סיום התיק באי-הרשעה. גם בחינת הקריטריונים הנוספים שנקבעו בעניין כתב על-ידי המשנה לנשיא, כב' השופט ש' לוי, מעלה כי מדובר בעבירה ראשונה של הנאשם; חומרתה אינה כזו שאינה מאפשרת את סיום ההליך ללא הרשעה; לא הייתה פגיעה באחרים, וכפי שיובהר להלן, לאור ההחזרים שלהם זכאי הנאשם, אף לא הייתה פגיעה באוצר המדינה; הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות נמוכה; הנאשם הודה והביע חרטה; והפגיעה בנאשם עקב ההרשעה תהיה בלתי מידתית ביחס לחומרת מעשיו. להלן יוצגו השיקולים המרכזיים הנוגעים למקרה דנן:
10. ראשית, בחינת האינטרס הציבורי מובילה למסקנה שהפגיעה באינטרס הציבורי באי-הרשעתו של הנאשם לא תהיה רבה וזאת בשל הסרת המחדלים במלואם על-ידי הנאשם. אמנם המחדלים הוסרו באיחור ניכר, ואף על פי כן קיימת חשיבות רבה להסרת המחדלים בבחינת האינטרס הציבורי שבהרשעה. הסרת המחדלים הינה כידוע המעשה שבו הנאשם מבטא בהתנהגותו חרטה וקבלת אחריות. יש אף לציין כי במקרים רבים לאחר הסרת מחדלים בעבירות מסוג זה (אם כי על פי רוב במספר קטן יותר של אישומים), נוהגת המאשימה כעניין שבמדיניות להסכים להמרת כתב האישום לקנס מנהלי. במקרה דנן, בשלבים מוקדמים של ההליך הצהירה המאשימה כדלקמן: **"אם הנאשם יגיש את הדוחות תהיה פתוחה בפניו הדרך להגיש בקשה להמיר את האישום בקנס מינהלי"** (פרוטוקול ת"פ 4744/05 בבית-המשפט השלום בירושלים, מיום 25.9.06). מובן הדבר שהצהרה כזו מפי המאשימה יצרה ציפייה ואף הסתמכות מצידו של הנאשם. בסופו של דבר, לאחר שהנאשם הסיר את מחדליו, סורבה בקשתו להמרת כתב האישום לקנס מנהלי, וזאת מסיבות הנוגעות להיקף כתב האישום, מספר השנים שבהן בוצעו העבירות, ובשל האיחור בהסרת המחדלים, ואולם עדיין יש ליתן משקל רב הן להסרת המחדלים והן להצהרת המאשימה בתחילת ההליך אשר בהסתמך עליה הסיר הנאשם את מחדליו. לאור הסרת המחדלים, הפגיעה באינטרס הציבורי עקב ביטול הרשעתו של הנאשם לא תהיה רבה.
11. שנית, במקרה דנן, לא רק שלא נגרע כסף מקופת המדינה, והנאשם הסיר את מחדליו ושילם את הסכומים שנדרש לשלם, אלא שלפי טיעוני באת כוח המאשימה, ולפי אישור פקיד

בית משפט השלום ברמלה

18 מרץ 2012

ת"פ 3026-08 מ.י. היועץ המשפטי
לאגף מס הכנסה נ' דאנו

- 1 שומה ירושלים מיום 20.11.10, עמדו לנאשם החוזרי מס שטרם הוחזרו לו בסך של 48,000
2 ש. כלומר, לא רק שהנאשם אינו חייב כספים למדינת ישראל, אלא המדינה חייבת לנאשם
3 כספים (תע/1). החזר זה טרם הושב לנאשם.
- 4 12. במקרה דנן אף סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע
5 באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, וזאת בשים לב לכך שהעבירה שבה הורשע הנאשם
6 הינה עבירה מסוג עוון שהעונש המרבי הקבוע לצידה הינו של שנת מאסר וקנס.
- 7 13. שלישית, הטלת העיקולים על-ידי רשות המסים לכאורה בניגוד לדין. כפי שטען ב"כ
8 הנאשם, ודבריו לא נסתרו על-ידי המאשימה, רשות המסים הטילה קנסות על הנאשם
9 והחלה לגבות אותם באמצעות עיקולים. ברם, סעיף 189 (ב) לפקודת מס הכנסה קובע
10 איסור על רשות המסים להטיל קנסות על נאשם שהוגש נגדו כתב אישום בגין עבירה של אי
11 הגשת דוח. סעיף 189 לפקודה קובע כדלקמן:
- 12 "הוגשה נגד אדם תביעה פלילית על אי הגשת דוח, לא יחוייב בתשלום קנס לפי
13 סעיף 188 על אותה עבירה, ואם שילם קנס כאמור - יוחזר לו; הוגשה תביעה
14 פלילית כאמור והנאשם זוכה, ישולמו לו הפרשי הצמדה וריבית כמשמעותם בסעיף
15 159א(א) מיום תשלום הקנס ועד להחזרתו".
- 16 ר' פסק-דינו של כב' השופט מגן אלטוביה בת"מ (ת"א) 128/08 קוּגוּט נ' רשות המיסים
17 בישראל (מיום 27.10.09).
- 18 14. כלומר, נדמה כי פעולת רשות המסים, אשר לאחר הגשת תביעה פלילית נגד הנאשם על אי-
19 הגשת דוחות, הטילה על הנאשם קנסות ועיקולים, הינה לכאורה בניגוד לחוק, ובניגוד
20 להנחיות רשות המיסים עצמה (מיום 1.12.08; נע/3). ניכר כי הטלת הקנסות והעיקולים
21 גרמו לפגיעה משמעותית לעסקו של הנאשם. פעולה זו של הרשות, שהינה לכאורה בלתי
22 חוקית, נגד הנאשם מקימה לנאשם טענת "הגנה מן הצדק", אשר אף אם אין בה כדי
23 להוביל לביטול האישומים, הרי שיש בה כדי להוביל לסיום ההליך באי-הרשעתו של
24 הנאשם.
- 25 15. רביעית, נסיבותיו האישיות של הנאשם. הנאשם הינו בעל זיכיון של מפעל הפיס (לוטו) ובעל
26 זיכיון של המועצה להסדר הימורים בספורט (טוטו). הרשעה עלולה להוביל לשלילת הזיכיון
27 ובכך לשבור את מטה לחמו. עיון בתנאי הזיכיון של הנאשם (נע/2, נספח יג') מעלה כי העדר
28 עבר פלילי הינו קריטריון לקבלת זיכיון. כמו כן, על הנאשם להצהיר כי מעולם לא הורשע

בית משפט השלום ברמלה

18 מרץ 2012

ת"פ 3026-08 מ.י. היועץ המשפטי
לאגף מס הכנסה נ' דאנו

- 1 בשום עבירה פלילית, ואם יתברר כי הצהרתו אינה נכונה, יהיה מפעל הפיס רשאי לבטל את
2 רישיונו (נע/2, נספח יא'). אמנם, ההצהרה כוללת אף הצהרה שלא מתנהלת נגדו חקירה
3 פלילית, ולפיכך לאור החקירה בעניינו היה מפעל הפיס יכול לשלול את רישיונו, ואולם כעת
4 הרשעתו של הנאשם בדיון, או אי ביטולה, תוביל, כך יש להניח, לביטול הזיכיון. באותה
5 מידה לפי ההסכם שבין הנאשם לבין המועצה להסדר הימורים בספורט, הרשעתו בעבירת
6 מס הדורשת יסוד נפשי של מודעות תוביל לביטול רישיונו (נע/2, נספח יב', סעיף 27 ו').
7 יובהר בזאת כי אין לחובתו של הנאשם כל עבר פלילי קודם.
- 8 16. חמישית, המלצת שירות המבחן. שירות המבחן המליץ על סיום ההליך לא הרשעה בתוספת
9 ענישה חינוכית ומוחשית כדוגמת צו של"צ. שירות המבחן סבר כי די בצו של"צ בהיקף של
10 150 שעות, ואולם סבורני כי מן הראוי להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 200 שעות.
- 11 17. המאשימה הפנתה בטיעוניה, בין היתר, לעפ"י (מח' ב"ש) 46741-08-10 **מדינת ישראל נ'**
12 **אביטן** (מיום 13.12.10), ואולם סבורני כי אין הנדון דומה לראייה. באותו עניין דובר בנאשם
13 אשר כפר במיוחס לו בכתב האישום ולאחר שמיעת הוכחות הורשע בהכרעת דין מפורטת.
14 תנאי מרכזי לסיום הליך ללא הרשעה הינו הודאה וקבלת אחריות למעשים, וכפירה בכתב
15 האישום אינה עולה בקנה אחד עם הודאה וחרטה כנה.
- 16 18. ככלל בעבירות מס, יש להעדיף את אינטרס ההלימה וההרתעה על-פני השיקולים
17 האינדיבידואליים והשיקומיים של הנאשם. ברם, במקרה דנן, לאור מכלול השיקולים
18 האמורים, סבורני כי יש לבכר את השיקול השיקומי. בעניין זה יובהר כי אף לאור תיקון
19 113 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, קיימת אפשרות לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי
20 שיקום (סעיף 40ד' לחוק העונשין, תשל"ז-1977).
- 21 19. בנוגע לשאלת ההוצאות ובהתאם לסעיף 21 לתקנות סדר הדין הפלילי תשל"ד-1974, ניתנה
22 לבעלי הדין הזדמנות לטעון בעניין. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, סבורני כי מן הראוי
23 להטיל על הנאשם הוצאות משפט לטובת המדינה. בתיק זה ההליכים נמשכו על פני תקופה
24 ארוכה מאוד, כתב האישום הוגש מלכתחילה בשנת 2005 כאשר הדיונים החלו בשנת 2006
25 בבית משפט השלום בירושלים, כפי שטענה המאשימה התקיימו בתיק למעלה מ- 20 דיונים
26 וזאת מבלי שנוהל הליך הוכחות. לחלק מן הדיונים הנאשם לא התייצב ובחלקם הוצאו כנגד
27 הנאשם צווי הבאה. בנוסף התבקשו דחיות רבות על ידי הנאשם כדי להסיר מחדלים.
28 בנסיבות אלה ולאור הדחיות הרבות של המשפט בשל התנהגות הנאשם ובהתאם לסעיף 21
29 לתקנות, סבורני כי מן הראוי להטיל על הנאשם הוצאות משפט. מובהר בזאת כי הוצאות

בית משפט השלום ברמלה

18 מרץ 2012

ת"פ 3026-08 מ.י. היועץ המשפטי
לאגף מס הכנסה נ' דאנו

1 המשפט אינן בגדר עונש נוסף לנאשם, ואין המדובר בתחליף לעונש של קנס והוצאות
2 קשורות אך ורק לדחיית הדיונים.

3 סוף דבר

4 20. אשר על-כן, אני מורה כדלקמן:

5 א. הרשעת הנאשם בדין מבוטלת, וההליך בעניינו מסתיים באי-הרשעה.

6 ב. מוטל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 200 ₪ שעות.

7 השל"צ יבוצע בהתאם להמלצת שירות המבחן במסגרת גן לחינוך מיוחד "אדי
8 שור". בתום השל"צ ידווח שירות המבחן לבית המשפט.

9 ג. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪ לפיה ימנע במשך שנה מהיום מביצוע
10 כל עבירה לפי פקודת מס הכנסה. ההתחייבות תיחתם היום, וככל שלא תיחתם
11 ייאסר הנאשם למשך 14 ימים.

12 ד. אני מטיל על הנאשם הוצאות משפט לטובת המדינה בסך של 2,000 ₪.

13 ככל שקיימת הפקדה בתיק (שלום, ירושלים) 4744/05, הרי שהסכום יקוזז
14 מההפקדה. ככל שלא קיימת הפקדה, או שלא ניתן לבצע את הקיזוז האמור, ישולם
15 הסכום תוך 30 ימים מהיום.

16 זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

17

18

19

20

21

ניתנה והודעה היום כ"ד אדר תשע"ב, 18/03/2012 במעמד הנוכחים.

22

23

ד"ר עמי קובו, שופט

24

25